

לאה דיאמנט, מנהלת צוקים- שוהם

יום המורה, משמעותי היום יותר מתמיד

בימים של אי וודאות ושגרה משובשת, כשכל מה שהכרנו עד כה נשמט ונמוג, ולנו, המורים נותרה היצירתיות, המסירות תחושות השליחות ואהבת המקצוע.

דווקא בימים שבאלו, כשהרוחות סוערות, ואמירות לא פשוטות עודתנו נאמרות, חשוב יותר מתמיד לציין את יום המורה, לחגוג בכבוד את הפרופסיה הייחודית שלנו, לתת מקום מכובד ומעצים לסקטור שלנו, לכל עשרות אלפי הגננות, המורות, המורים, המנהלות, המנהלים, המפקחות והמפקחים, אנשי החינוך, שקמים כל בוקר, עם זיק בעיניים, עם רעיונות חדשים ויוזמות פדגוגיות חדשניות, עובדים מסביב לשעון ממציאים את עצמם מחדש בכל רגע נתון ולא מתעייפים, עובדים בעבודת צוות מעוררת השראה ועושים הכל-מתוך אהבה.

אותם אנשי חינוך שלא פסקו מללמד בימי סגר ובימי מגיפה, שלחמו על הקשר האישי והמשמעותי עם התלמידים שלהם, שראו את הילדים באמת ונתנו מענה, שבחרו כל בוקר מחדש בתפקיד חייהם, להיות מורה.

אני גדלתי להיות מורה, מתוך הערצתי למורה שלי מרים, בבית הספר היסודי, שראתה אותי, את כולי, הקשיבה לרחשיי ליבי כל יום, העמיקה וטיפחה בי תחושות של הצלחה והעצימה את היכולות שבי, ואף בימי קושי ומצוקה כשאמי חלתה, דאגה לחפוף לי את הראש בכיור של חדר המורים, לסרק אותי יפה יפה, לקלוע לי שתי צמות, לחבק ולנסוך בי ביטחון ואהבה, והפכה להיות בעבורי מורה לחיים נערצת.

אני גאה להיות מורה, ובשש השנים האחרונות, גאה להיות מנהלת, ומלאת הערכה לכל חבריי למקצוע.

חג מורה שמח